

3 Ιουνίου, 1993

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

**ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΡΟΥΣΟΣ,**

*Εφεσείων,*

v.

**ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,**

*Εφεσίβλητης.*

(Ποινική Έφεση Αρ. 5579).

*Αμελής οδήγηση κατά παράβαση των άρθρων 8 και 19 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου 86/72 — Τραυματισμός πεζού ο οποίος ήταν σκυφτός δίπλα από το αυτοκίνητό του.*

5

Το βράδυ της 2/2/1991 ενώ έβρεχε ο παραπονούμενος σταμάτησε το ταξί του για να ελέγξει κατά πόσο υπήρχε βλάβη στον δεξιό μπροστινό τροχό. Ήταν ντυμένος με μαύρα ρούχα και έτρεφε γέ-  
νεια. Ενώ ήταν σκυφτός έξω από το αυτοκίνητό του, ο εφεσείων  
που οδηγούσε με χαμηλή ταχύτητα από την αντίθετη κατεύθυνση  
περνώντας δίπλα από το σταθμευμένο ταξί άκουσε ένα γδούπο.  
Σταμάτησε και όταν κατέβηκε από το αυτοκίνητό του, ο παραπο-  
νούμενος του είπε ότι τον είχε κτυπήσει. Ο πρωτόδικος Δικαστής  
με βάση μαρτυρία που δεν αμφισβητήθηκε προέβη στο εύρημα ότι  
δεν μπορούσε να εξαχθεί ασφαλές συμπέρασμα ότι ο παραπονού-  
μενος μπορούσε να ήταν ορατός από τον κατηγορούμενο. Καταδί-  
κασε όμως τον κατηγορούμενο για τον λόγο ότι η ύπαρξη του  
σταθμευμένου ταξί, με αναμμένα τα φώτα προς την πορεία του  
εφεσείοντα θα έπρεπε να λειτουργήσει ως προειδοποίηση για την  
ύπαρξη κάποιου προσώπου κοντά σ' αυτό.

10

15

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακύρωσε την καταδίκη ενόψει του ευ-  
ρήματος του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι ο παραπονούμενος δεν  
ήταν ούτε μπορούσε να ήταν ορατός από τον εφεσείοντα και απο-  
φάνθηκε ότι ο εφεσείων ενήργησε σαν συνετός οδηγός κάτω από  
τις συνθήκες.

25

*Η έφεση επιτρέπεται και η κατα-  
δίκη του εφεσείοντα ακυρώνεται.*

**Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.**

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον

Χρυσόστομο Ρούσο ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 7 Φεβρουαρίου, 1992 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 11882/91) στην κατηγορία 5 αμελούς οδήγησης κατά παράβαση των άρθρων 8 και 19 του Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου του 1972 (Νόμος 86/72) και καταδικάστηκε από τον Χριστοδούλου, Πρσ. Ε.Δ. σε £75.- πρόστιμο.

A. Μυριάνθης με Σ. Μυριάνθη, για τον εφεσείοντα.

10 P. Παπαέτη (Δ/νίς), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

A. ΛΟΙΖΟΥ, Πρ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο δικαστής Χρ. Αρτεμίδης.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ο εφεσείων αμφισβητεί την καταδίκη του από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού για το αδίκημα της αμελούς οδήγησης, κατά παράβαση των άρθρων 8 και 19 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου, 86/72. Δεν υπήρξε οποιαδήποτε διχογνωμία αναφορικά με τα γεγονότα ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Στις 2.2.91 το βράδυ ο εφεσείων 15 οδηγούσε το αυτοκίνητό του, κάτω από βροχή, στην οδό Α.Σικελιανού. Ο παραπονούμενος, ενώ οδηγούσε το ταξί του από την αντίθετη πορεία, άκουσε κάποιο θόρυβο, προερχόμενο από το όχημά του, οπότε και σταμάτησε για να το ελέγξει. Υπέθεσε πως ο θόρυβος εδημιουργείτο στο 20 δεξιό μπροστινό τροχό και αφού βγήκε από το αυτοκίνητο έσκυψε μπροστά στον τροχό για να διαπιστώσει τη βλάβη. Άφησε δε τα φώτα του οχήματός του αναμμένα. Ο παραπονούμενος φορούσε μαύρο μπουφάν, σκούρο καφέ παντελόνι και έτρεφε γένεια. Ο εφεσείων, που οδηγούσε με 25 χαμηλή ταχύτητα, ενώ περνούσε δίπλα από το σταθμευμένο ταξί του παραπονούμενου άκουσε ένα γδούπο. Σταμάτησε και όταν κατέβηκε από το αυτοκίνητό του, ο παραπονούμενος του είπε πως τον είχε κτυπήσει.

35 Ο πρωτόδικος δικαστής, σύμφωνα με τη μαρτυρία που προσήχθη ενώπιόν του, και που επαναλαμβάνουμε δεν αμφισβητήθηκε, προέβη στο εξής εύρημα, που θεωρούμε σκόπιμο να παραθέσουμε αυτούσιο.

"Συνεκτιμώντας σφαιρικά όλα τα δεδομένα είμαι της γνώμης ότι δεν μπορεί να εξαχθεί ασφαλές συμπέρασμα ότι ο ΜΚ2, στο σημείο όπου ήταν σκυφτός, μπορούσε να ήταν ορατός από τον κατηγορούμενο. Η αμφιβολία στην εξαγωγή τέτοιου συμπεράσματος επενεργεί προς όφελος του κατηγορουμένου."

Στη συνέχεια όμως της πρωτόδικης απόφασης, ο δικαστής προχώρησε να εξετάσει το "κρίσιμο", όπως ο ίδιος χαρακτηρίζει, ερώτημα που ετίθετο ενώπιόν του, κατά πόσο δηλαδή η ύπαρξη του σταθμευμένου ταξί του παραπονούμενου, με αναμμένα τα φώτα, προς την πορεία του εφεσείοντα, θα έπρεπε να λειτουργήσει ως προειδοποίηση γι' αυτόν πως ήταν ενδεχόμενη η ύπαρξη κάποιου προσώπου κοντά σ' αυτό. Στο ερώτημα το Δικαστήριο απάντησε καταφατικά, με επακόλουθο την καταδίκη του εφεσείοντα.

Είμαστε της γνώμης πως η έφεση πρέπει να επιτύχει και η καταδίκη του εφεσείοντα να ακυρωθεί. Το καθοριστικό εύρημα του πρωτόδικου Δικαστηρίου στην ποινική αυτή υπόθεση, είναι ότι, κάτω από τις συνθήκες που επικρατούσαν, άμεσα σχετικές με το συμβάν, ο παραπονούμενος δεν ήταν, ούτε μπορούσε να ήταν ορατός από τον εφεσείοντα, ο οποίος οδηγούσε κανονικά στην αριστερή πλευρά του δρόμου, τηρώντας τέτοιο περιθώριο από το σταθμευμένο ταξί ώστε να περάσει από δίπλα του με απόλυτη ασφάλεια.

Δεν είναι λογικό, ούτε και αναμένεται από ένα συνετό οδηγό, κάτω από τις συνθήκες που εξετάζουμε, επειδή βλέπει ένα αυτοκίνητο σταθμευμένο στο δρόμο να υποθέσει πως κάποιιο πρόσωπο μπορεί να βρίσκεται σκυφτό δίπλα στους τροχούς του, και επομένως να οδηγεί με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορέσει να αντιμετωπίσει το ενδεχόμενο να το κτυπήσει, εφόσον το πρόσωπο αυτό δεν είναι, λόγω των συνθηκών που επικρατούν, ορατό, ούτε και εύλογα αναμένεται η παρουσία του εκεί.

Η έφεση επιτρέπεται και η καταδίκη του εφεσείοντος ακυρώνεται.

*Η έφεση επιτρέπεται.*